HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

דאית לה ריחי והא דקתני נוטלין מלפני בהמה שפיה רע בחמור דלא דייק ואכיל ונותנין לפני בהמה שפיה יפה בפרה דדייקא ואכלה: מתני' ו)**הקש שעל גבי המטה לא ינענענו בידו אלא מנענענו בגופו ואם היה מאכל בהמה או שהיה עליו כר או סדין מנענענו בידו** ב)**מכבש של בעלי בתים מתירין אבל לא כובשין ושל כובסין לא יגע בו ר' יהודה אומר אם היה מותר מע"ש מתיר את כולו ושומטו: גמ'** ג)**אמר רב נחמן האי פוגלא מלמעלה למטה שרי מלמטה למעלה אסיר אמר רב אדא בר אבא אמרי בי רב תנינא דלא כרב נחמן הקש שע"ג המטה לא ינענענו בידו אבל מנענענו בגופו ואם היה מאכל בהמה או שהיה עליו כר או סדין מנענענו בידו ש"מ** ג)**:טלטול מן הצד לא שמיה טלטול ש"מ אמר רב** ד)**יהודה הני פלפלי מידק חדא בקתא דסכינא שרי תרתי אסיר רבא אמר** ה)**כיון דמשני אפילו טובא נמי** ה)**אמר רב יהודה** ה)**מאן דסחי במיא לינגיב נפשיה ברישא והדר ליסליק דילמא אתי לאתויי ד' אמות בברמלית אי הכי כי קא נחית נמי קא דחי כחו ד' אמות ואסיר** ו)**כחו בברמלית לא גזרו אמר אביי ואיתימא רב יהודה טיט שע"ג רגלו מקנחו בקרקע ואין מקנחו בכותל אמר רבא מ"ט בכותל לא משום דמיחזי כבונה הא בנין חקלאה הוא אלא אמר רבא** ז)**מקנחו בכותל ואין מקנחו בקרקע דילמא אתי לאשוויי גומות איתמר מר בריה דרבינא אמר אחד זה ואחד זה אסור רב פפא אמר אחד זה ואחד זה מותר למר בריה דרבינא במאי מקנחי ליה מקנחי ליה בקורה** ח)**אמר רבא** ט)**לא ליתיב איניש אפומיה דליחייא דילמא מיגנדרא ליה חפין ואתי לאתויי ואמר רבא** י)**לא ליצדד איניש כובא** יא)**דילמא אתי לאשוויי גומות ואמר רבא** יב)**לא ליהדוק איניש אודרא בפומא דשישא** יג)**דילמא אתי לידי סחיטה אמר רב כהנא** יד)**טיט שע"ג בגדו מכסכסו מבפנים ואין מכסכסו מבחוץ מיתיבי טיט שע"ג מגעלו מגררו בגב סכין** [א] **ושעל בגדו מגררו בצפורן ובלבד שלא יכסכם מאי לאו שלא יכסכם כלל לא שלא יכסכם מבחוץ אלא מבפנים א"ר אבהו א"ר אלעזר אמר ר' ינאי מגררין מנעל חדש אבל לא ישן**

הקש שע"ג המטה. בגיט פרק כירה (דף לו:) פי' מה הוא קש: **הני פלפלי מידק חדא בו'.** פירש"י ז"ל ז) בשמלתות דרך אחתי בפרשת אמור אל הכהנים מפרש דבי"ט מיירי וקשה לר' דהוה ליה לפרש בהדיא כיון דבמכילתין לא מיירי אלא בשבת ועוד היכי אסר רב יהודה כולי האי בפלפלין הא לפילו מלא שריגא בפ"ק דביצה (ד' יב.) במדון של עץ אלא נראה לרבי דשבת אלא ואגב לתיירי בטלטול ע"י שינוי מייתי ליה הכא ובכולה שמעתא נמי מייתי מילי דשבת טובא לע"ג אלא שייכן הכא כולי האי אבל בי"ט נראה לר"י דאסר בלא שינוי אפי' בדבר המוכן מאתמול כדאסר בפ"ק דביצה (שם) ב"ה אומר אף מגלין בי"ט ומדוך של אבן כשאר תבלין אסור אבל לא כובשין ושל כובסין לא יגע בו ר' יהודה אומר אם היה מותר מע"ש מתיר את כולו ושומטו: גמ' אמר רב נחמן האי פוגלא מלמעלה למטה שרי מלמטה למעלה אסיר אמר רב אדא בר אבא אמרי בי רב תנינא דלא כרב נחמן הקש שע"ג המטה לא ינענענו בידו אבל מנענענו בגופו ואם היה מאכל בהמה או שהיה עליו כר או סדין מנענענו בידו ש"מ: טלטול מן הצד לא שמיה טלטול ש"מ אמר רב יהודה הני פלפלי מידק חדא בקתא דסכינא שרי תרתי אסיר רבא אמר כיון דמשני אפילו טובא נמי אמר רב יהודה מאן דסחי במיא לינגיב נפשיה ברישא והדר ליסליק דילמא אתי לאתויי ד' אמות בברמלית אי הכי כי קא נחית נמי קא דחי כחו ד' אמות ואסיר כחו בברמלית לא גזרו אמר אביי ואיתימא רב יהודה טיט שע"ג רגלו מקנחו בקרקע ואין מקנחו בכותל אמר רבא מ"ט בכותל לא משום דמיחזי כבונה הא בנין חקלאה הוא אלא אמר רבא מקנחו בכותל ואין מקנחו בקרקע דילמא אתי לאשוויי גומות איתמר מר בריה דרבינא אמר אחד זה ואחד זה אסור רב פפא אמר אחד זה ואחד זה מותר למר בריה דרבינא במאי מקנחי ליה מקנחי ליה בקורה אמר רבא לא ליתיב אינש אפומיה דליחייא דילמא מיגנדרא ליה חפין ואתי לאתויי ואמר רבא לא ליצדד אינש כובא דילמא אתי לאשוויי גומות ואמר רבא לא ליהדוק אינש אודרא בפומא דשישא דילמא אתי לידי סחיטה אמר רב כהנא טיט שע"ג בגדו מכסכסו מבפנים ואין מכסכסו מבחוץ מיתיבי טיט שע"ג מגעלו מגררו בגב סכין [א] ושעל בגדו מגררו בצפורן ובלבד שלא יכסכם מאי לאו שלא יכסכם כלל לא שלא יכסכם מבחוץ אלא מבפנים א"ר אבהו א"ר אלעזר אמר ר' ינאי מגררין מנעל חדש אבל לא ישן

לא ינענענו בידו. דמוקמה הוא: **אבל מנענענו בגופו.** בכתפיו וטלטול מן הצד הוא דלא שמיה טלטול: **או שהיה עליו כר או סדין.** דגלי דעתיה דלקנייה לכסיבה מעתה תורת כלי עליו: **מכבש.** פירש"ת. שני לוחות מרוכסים וכבדים וסודרין בגדים על התחתון ומורידין העליון עליו וכובסים את הבגדים על ידי יתדות שים עמודים קבועין מונקבין בתרבץ הפיתות של התחתונה והעליונה מונקבת בתרבץ זויותיה ועולה ויורדת בעמודים וכפי מה שהוא רוצה לכבוש מורידה ותומך יתד בנקב העמוד ואינה יכולה לעלות: **מפירין.** את המכבש שנוטל את היתד והוא נייתר להיינו דאוקי שבת שנוטל את הכליס: **אבל לא כובסין.** להיינו דאוקי חומ': **ושל כובסין לא יגע בו.** מפני שהוא עשוי לתקן הבגדים ותומכו במזקה ומיהדק והתרה שלו דומה למתירה: **גמ' האי פוגלא.** גוון שטומנין בקרקע להתקייש כשבא לתלוש מלמעלה למטה שרי שם היה רשאי מלמעלה ועוקרה מלמטה ותולה מלשם העבה תחילה ועוקרה נמצך מחריה מותר לפי שהגומא רחבה מלמעלה ואין מזיזין הקרקע כשהוא שומטה אבל שם תולה מלמטה למעלה שתחתונה נתון למעלה ורשם עליונה שהוא עב נתון למטה והוא שומטה משופה לרשאה לתלוש לפי שהגומא קרנה מלמעלה וכשהוא תולה מזיז העפר ומטלטלו ועע"ג דטלטול מן הצד הוא שמיה טלטול ואסור: **סניגא דלא כר"ב.** לחילו ממתניתין שמעינן לה שמיה טלטול דקתני מנענענו בגופו: **מידק.** דייק: **חדא חדא.** לאו טומן הוא אלא כלאחר יד: **דקמצני.** שלא ברחים ושלא במדוכה: **לאתויי ד' אמות.** מיס שעליו: **קש דחי כחו.** את הסיס ד' אמות: **אחד זה ואחד זה אסור.** זה משום בונה וזה משום לאתויי גומות: **אחד זה ואחד זה מותר.** אין לך לך מתכוין בכך יותר וקי"ל כר"ש: **בקורה.** בעץ המוטל על הקרקע (ג) : **תפומא דליחייא.** של מבוי לליכא הכירא: **אודרא.** מוכין שסומכין בהן פי הפך: **שישא.** פך: **מכסכסו.** מלשפשפו: **מבפנים.** לא מוכחא מילתא לאיתחזויי כמלבן ה) ומלבן ממש לא הוי לתיין טומן אם מיס: כשכוח דמי למכבש: **אבל לא ישן.** שקולפו והוי ממחק: פלוגתא דבית שמאי ובית הלל בפלפלין בתבלין על כן נראה לר"י

דידע מאי קדרה בעי בשולי מקור במדון של אבן לא ידענא כמאן הלכתא ואזלינן לחומרא ולא שייך למימר בשל סופרים הלך אחר המיקל היכא דלא הוי קולא בדבר אחד חומרא הוי בדבר אחר[ב] מיהו במדון של עץ ממ"נ שרי אפי' במדוכה של אבן כעין שלנו שקורין מורטיי"ר כיון שהמדוך של עץ לא מסריגן התם היכא דידע מאי קדרה בעי בשולי מלא בלא שינוי ושומין הנלוכים בי"ט נראה לר"י דשרי אפי' ידע מאי קדרה בעי בשולי לפי שמפיגין טעמן יותר מדאי ושרי מידי דהוי לשאוטו ומשבל דשרי לכ"ע אפילו יודע מאי קדרה בעי בשולי דנראה הוא להפגת טעם שיהיו שתא שהוא כמו שהוא מתבלין של אבן לא מסריגן התם היכא דידע מאי קדרה בעי בשולי מלא בלא שינוי ושומין הנלוכים בי"ט נראה לר"י דשרי אפי' ידע מאי קדרה בעי בשולי לפי שמפיגין טעמן יותר מדאי ושרי מידי דהוי לשאוטו ומשבל דשרי לכ"ע אפילו יודע מאי קדרה בעי בשולי דנראה הוא להפגת טעם שיהיו שתא שהוא כמו שהוא מתבלין של אבן לא מסריגן התם היכא דידע מאי קדרה בעי בשולי מלא בלא שינוי ושומין הנלוכים בי"ט נראה לר"י דשרי אפי' ידע מאי קדרה בעי בשולי לפי שמפיגין טעמן יותר מדאי ושרי מידי דהוי לשאוטו ומשבל דשרי לכ"ע אפילו יודע מאי קדרה בעי בשולי דנראה הוא להפגת טעם שיהיו שתא שהוא כמו שהוא מתבלין של אבן לא מסריגן התם היכא דידע מאי קדרה בעי בשולי מלא בלא שינוי ושומין הנלוכים בי"ט נראה לר"י דשרי אפי' ידע מאי קדרה בעי בשולי לפי שמפיגין טעמן יותר מדאי ושרי מידי דהוי לשאוטו ומשבל דשרי לכ"ע **דילמא אתי לאשוויי גומות.** מע"ג דרבא ס"ל בסוף פ"ג דביצה (ד' כג.) בדבר שאין מתכוין כ"ש גזירין הכא כשיהא עסוק לקנח רגלו יפצה שבת ויתכוין לאשוויי גומות[ד] כעין שמצינו בפ' במה לעיטין (ד' קד.) לגבי המשחקות בגחזוזים ובמפוחים אסור דילמא אתי לאשוויי גומות כלומר בתתכוין שמצחת שבת מחמת שחוק שלהן: **אודרא אפומא דשישא.** פי' בפ' ח' שרלים (לעיל ד' קיח:) [בד"ה האי מסוכריתא אם ע"פ][ה]: בתמנעל

דרבינא דאסר בין בקרקע ובין בכותל ולא שרי אלא בקורה בלבד. ואמר רבא לא לצדד אינש כובא בארעא דלא אתו לאשויי גומות. ואמר רבא לא ליהדוק אינש אודרא בפומיה דשישא דלמא אתי לידי סחיטה. פי' לא ידחוק אדם מוכין שרוויין בפי שאישא, שמא יבא לידי סחיטה. טיט שעל בגדו מכסכסו מבפנים ואין מכסכסו מבחוץ או מגררו בצפורן. כיסכסו, כבר פירשנוהו למעלה. וכל אלה שאמר רבא אסור אחד שבת ואחד יו"ט לא שנא. וגירוד מנעל,

---

ו) לעיל ב., ג) לעיל קכב., ז) [לעיל מג: קכג.], ד) [בד"ה ניתא פ' פ"ק ס' כח ותמרן], ו) [לעיל ק: קח.], ז) לקמן קמה: ביצה ב., ח) בפ"ק: אין מתכוין לכך, ט) [ל"ל ואין כן בשלמות], י) [וע"ע תוס' ביצה יד. ד"ה בית הלל],

הגהות הב"ח

(ה) גמ' אמר רבא (לא ניתא לישנא אחרינא) תמ"ל וע"ע גי' מלפפי לא לישתמש אינישי וע"ל כדף קמח: (ב) שם כובס בארעא דילמ': (ג) רש"י ד"ה כקורה וכו' הקרקע הס"ד ותמ"ל מ"ש לא ליצדדה לא יצדדנה להושיבה הס"ד: (ד) תוס' ד"ה הני וכו' מלי נעשה בשולילה לא"ד משום כל הקדרות כו' אסור ולמ"ד משום הפגת טעם שרי אי נמי מורייקא וכו' א"כ פלפלין נמי שרי דהכא נמי אין כל הקדרות: (ה) בא"ד מערב ר"ש הלכך לפי' כמדון:

גליון הש"ס

גמ' דילמא אתי לידי סחיטה. עיין לקמן דף קמה ע"ש תוס' ד"ה כבשים וכו': רש"י ד"ה מבפנים וכו' ומלבן ממש לא הוי דאין נותן שם טיט. עיין לקמן דף קמו ריש ע"ש בכ"מ ד"ה מייע מעמת ולע"ע:

לעזי רש"י

פרישי"א. מכבש (לגיהרץ בגדים).

מוסף תוספות

א. דקש היינו זוגות השבולים שנשאר בשדה. תוס' לעיל לו: ד"ה היכא. לאחר קצירה. מ' סי"ן שם. ב. דמר מיקל בחד צד ומר מיקל בחד צד. ל"מ ביצה פ"ג ב"ה, ג. השום קלוף שעבר עליו הלילה האוכלו מתחייב בנפשו. ל"מ ביצה פ"ג ס' כ"ג, ד. במ' סי"ן מוסף: לפי' שאדם מחזר אמקום גומא לקנח בו רגליו שהטיט מתקנח שם היטב ומתוך שהוא מקנחו שם חיישינן שמא ישכח ויככן להשוות הגומא. ה. דכי סחיטו ליה מתלבן הבגד קצת והוי מכבס או משום מפרק כמו סותח דיתים ועבים. תוס' קיח. ד"ה סלי מסוכריית"ת.

רבינו חננאל

הקש שע"ג המיטה לא ינענענו בידו אבל מנענענו בגופו. אמר רב נחמן האי פוגלא מלמעלה למטה שרי מטה למעלה אסור. יש מי שאומרים לא יגררה, ויש מי שאומרים מותר לגררה מלמעלה, וכבר פירשנו דברי רב נחמן בפרק כל הכלים. אמר רב יהודה [הני] פלפלי [מידק] חדא חדא בקתא דסכינא שרי למידק. פי' ביר"ש, אבל (בלדנן) (כדרכן) אסור דהא אין מפיגין טעמן והוה ליה למידק מעיר"ש. רבא אמר כיון דמשני אפילו טובא. והילכתא כרבא ביר"ט, ויש מי שמתיר כי האי גוונא אפילו בשבת. טיט שע"ג רגליו. הילכתא כמר בריה

מג ב מיי' פכ"ו מהל' שבת הל' יג סמג עשין סט טוש"ע או"ח סי' שיח סעיף ד:

מד ב מיי' שם סעיף ד:

מה ב מיי' שם הלכה ג סמג עשין סט טוש"ע או"ח סי' שיח סעיף ה:

מו ב מיי' פכ"ו שם הל' יד טוש"ע או"ח סי' שיח סעיף ח:

מז ב מיי' פכ"ו שם הל' יג סמג עשין סט טוש"ע או"ח סי' שיח סעיף ח:

מח ג מיי' פכ"ו שם הל' יד טו סמג עשין סט טוש"ע או"ח סי' שיח סימן שכו סעיף ז:

נא ו מיי' פכ"ו שם הל' ג סמג עשין סט טוש"ע או"ח סימן שכ סעיף ו:

נב ז (מיי' פי"ז שם הל' ו) טוש"ע או"ח סי' שלו סעיף ה:

נג ח טוש"ע או"ח סי' שלו סעיף ד:

נד ט מיי' פכ"ג שם הלכה טו סמג עשין סט טוש"ע שם סי' שכ סעיף טז:

נה י מיי' פכ"ג שם הלכה ח סמג עשין סט טוש"ע או"ח סי' שכ סעיף ז:

הגהות הגר"א

[א] גמ' ושעל בגדו מגררו בצפורן. נ"ב וכ"ם בגב סכין:

מוסף רש"י

הקש שעל גבי המטה. קש שמתייבש לגיזעא קלא, לגבים לו להקשקש ומוקלא טוב, ואם היה נתון על המטה ולא לכבד עליו וצף בשבת לכבד עליו ושולכן לגעגוע ולשוטטו לשכיבה שלא יהא לבוד וקשה (לעיל נ.). **לא ינענענו בידו.** שלטטול (שם). **אבל מנענענו בגופו.** כלומר יד (שם). **או שהיה עליו כר או סדין.** שנכבד עליו מבעוד יום, שע"פ שלא יתדו לכך הוא מיקפד עליו (שם). **האי פוגלא.** גוון תלוש שהטמינו בתוכן ומנגלה לחלוו (לעיל קכב.). **מלמעלה למטה שרי.** שם היה העליון שלה למעלה והקלר למטה וכשהוא תולשה תולשה מעליון שלה לתחתון שלה ורוחב הגוון למעלה מוחר, לפיכך טלטול לעפר כלל שהרי מנגלה לחלוו (שם). **ממטה למעלה אסור.** שמזיז עפר לפי שהגומא קלרה מלמעלה ורוחב הגוון מלמטה, ואע"ג דטלטול עפר מן הלד הוא שמיה טלטול מותו בידו ממש (שם). טלטול מן הצד. כלאחר יד (לעיל מג.). אפומא דלחייא. לפי המתיר במבוי בשבת (ביצה ב.) לפי שאינו ניכר כל כך בין מבוי לרשות הרבים (לקמן קמה:). **דלמא מיגנדרא ליה חפין.** בריס"ר תוך ללחי (ביצה ל.). **ואתי לאתויי.** תפץ המתגלגל תוך ד' אמות (לקמן קמה:) ממון שאינו במבוי מקולקל לסכיר שזה ריס"ר וזה ריס"ר ומביאו (ביצה ל.).

רב נסים גאון

טיט שעל גבי מנעל איבא חספא דרבא. משכחת לה בפרק כל הכלים ניטלין בשבת (דף קכד) רבא הוה קאזיל בריסתקא דמחוזא איתתורס מאסניה בטינא, אתא שמעיה שקל חספא וקא מכפר ליה.